

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2013. ÉVBEN KEZDŐDÖTT ADÓÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÜZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÜZÉSI ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÜZÉSI ADÓBEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEREK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az iparüzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparüzési adót bevezette.

Az iparüzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonélvezés céljából, üzletszerűen végző

- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek (közte kkt., bt.), ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéb szervezeteket is.

1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparüzési adóalanyoknak (vállalkozóknak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki
 - aa) az ingatlan-bérbeadási,
 - ab) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapján szolgáló bevételei tekintetében
- a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben a tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);
- az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben a tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);
- az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;
- az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben a tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);
- a szolgáltató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély a tevékenysége tekintetében;
- a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladja.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, ahol székhelye, illetőleg telephelye található. A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályban (alapító okiratban), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázutat, a vízkutat, az üzemet, a szélkereket, az irodát, a fiókot, a képviselőket, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztó engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEAOR/08 61.2 számú vezeték nélküli távközlési tevékenységből ered) esetén telephely az adóév első napja szerinti állapot alapján az utólag fizetett díjú távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető számlázási címe szerint azonosított telephely. Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezeték nélküli és vezetékes távközlési szolgáltatást is, akkor a telephely meghatározása során mindkét szempontot (vezeték nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezetékes távközlési szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye) figyelembe kell venni. Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből (TEAOR/08 61) származik.

Telephelynek számít a TEAOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természetesen erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy

a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett e tevékenységek időtartama adóéven belül a 6 hónapot (180 napot) meghaladja.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben, illetve a Htv-ben meghatározott időpontig az iparüzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzat adóhatóságához kell benyújtani

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1–11.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS mellett négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a teljes 2013. adóévben iparüzési adókötelezettség terhelté, továbbá akkor is, ha az iparüzési adókötelezettség a 2013. adóév közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az adókötelezettség fennállt 2013. december 31-én is. Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2013. január 1. naptól 2013. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2013. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2013. május 1-én létesített a településen telephelyet, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2013. május 1-től 2013. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén a I. 5. pontban is jelölni kell a tényt. A bevallást az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig (naptári évvel azonos üzleti éves adózónak május 31-ig) kell benyújtani!

Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választottak, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló-nappal egyezik meg.

2. „ZÁRÓ” BEVALLÁS alatt érteni kell az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 33. § (3), (6), illetve (12) bekezdésében foglalt eseteket, valamint a helyi adó specifikumában adódóan csak az adott település szintjén megszűnő adókötelezettség esetét és az egyszerűsített adóalap-megállapítás változása miatti sajtos eseteket. Bevallást kell benyújtani, ha az adózó átalakul, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozó tevékenységét szüneteltetett, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszűnteti, továbbá az adózás rendjéről szóló törvényben foglalt egyéb esetekben és a III. 7–14. pontok szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockázatban kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. A bevallás benyújtásának időpontjára az adózás rendjéről szóló törvény 33. § (4)–(6), illetve (12) bekezdésében foglaltak, illetve az „Általános” szabály (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja) és a Htv. 39/A. 5-ban és a 39/B. 5-ban foglalt szabályok az irányadók.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti, de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig (naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén az adóévet követő év május 31-ig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-át-helyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás-benyújtására kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás mellett négyzetbe is egyaránt X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni. A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhely-át-helyezést (III. 7. pont), telephely-megszüntetését (III. 8. pont) tényét.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya és az iparüzési adóban az eva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet jelölni kell a II. pontban) evközi bevallást kell benyújtania az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparüzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – a I. 1. sor és 2. sor mellett négyzetbe, továbbá a III. 9. sor mellett négyzetbe is X-et kell tenni.

Ha a vállalkozó év közben válik a kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) alanyává és az iparüzési adóban a tételes adóalap szerinti megállapítást választja, akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig számított időszakról (záró) bevallást kell benyújtani az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-ig, ebben el kell számolni a tört évi adókötelezettséggel. Ebben az esetben a III. 11. sorban kell a záró bevallás benyújtásának okát jelölni.

Abban az esetben, ha az iparüzési adót tételes adóalap szerint fizető vállalkozó kata-alanyisága bármely ok miatt megszűnik, vagy egyéni vállalkozóként tevékenységét szünetelteti, akkor a megszűnés, illetve a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül kell bevallást benyújtani, s a kata-alanyiság időszakában fennálló adókötelezettséggel elszámolni. Ebben a bevallásban kell kiszámítani a kata-alanyiság időszakának adóját, kell teljesíteni a fennálló adófizetési kötelezettséget vagy lehet visszagyógyítani az időszakra jutó adónál magasabb összeget, már befizetett adót. Ha a vállalkozó tevékenységét – nem kata-alanként – továbbra is folytatja (nem szűnik meg vagy tevékenységét nem szünetelteti), akkor a III. 12. sorban külön kell jelölni a (záró) bevallás benyújtásának okát.

Amennyiben a kata-alany a 2013. évben az iparüzési adóban tételes adóalap szerint adózott és 2014. január 15-ig benyújtott nyilatkozatával (változásbejelentésben) 2014. évtől megszüntette a tételes adóalap szerinti adózáását – feltéve, hogy adóbevallás benyújtására jogosult vagy kötelezett –, akkor a 2013. adóévre éves és záró bevallást kell benyújtani.

Ebben az esetben csak az I. 1. és 2. sorba kell X-et tenni. A III. 15. sorban pedig be kell írni, hogy „Kata-alanyként adómegállapítási mód változása”.

Ha a kisvállalati adó (kiva) alanyának minősülő vállalkozó kiva-alanyisága bármely ok miatt megszűnik, akkor csak a kiva-alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja a kiva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást. Ebben az esetben évközi bevallást kell benyújtani ezen időszakról, mégpedig a beszámoló-készítésre nyitva álló határidőig (a kiva-alanyiság megszűnésével, mint mérlegforduló-nappal önálló üzleti év végződik). A vállalkozó bevallásbenyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) köteles előleget is bevallani, mégpedig a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra. (Az adóév hátralévő részéről szóló bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év május 31-ig kell teljesíteni.) A kiva-alanyiság megszűnése esetén, e tényről a III. 13. pontban kell jelölni.

A III. 15. sorban annak az adózónak kell X-et tennie, aki/amely kata-alanyként a 2013. adóévre az általános szabályok szerint vagy nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adót és 2014. január 15-ig (változásbejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2014. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparüzési adót, továbbá a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évre. Ebben az esetben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig kell benyújtani ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető, (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor az I. 3. sorban és a III. 6. sorban is X-et kell tenni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó, ezen minőségét jelzi a rovatban, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

5. Az év közben – akár jogelőd nélkül, akár a településen – kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét az I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő – amennyiben a Htv. alkalmazásában vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a naptári évben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

9. Abban az esetben, ha a kata-alanya a helyi iparüzési adóban az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választja, akkor főszabály szerint – bizonyos esetektől eltekintve – bevallásbenyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyok benyújtani (Htv. 39/B. § (6) bek.)

– a kata-alanyiság megszűnése esetén a kata időszakáról (a megszűnés hónapját követő hónap 15. napjáig), a tevékenység szüneteltetése esetén az adóév 1. napjától a szünetelés megelőző napig terjedő időszakra (a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül), továbbá, ha az adóévben a kata-alany adófizetési kötelezettsége (pl. 30 napot meghaladó keresésképtelenség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna.

– a kata-alany a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet, a települési önkormányzat által rendeletben biztosított adómentességet, -kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadót, illetőleg a költségkén/ráfordításként elszámolt e-ütdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)

10. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (Szt. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szt. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említettek projektársasága e rovatba tesz X-et, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is feltünteti.

11. Azon adózónak kell e rovatba X-et tennie, aki/amely a korábbi adóévre már benyújtotta adóbevallását – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. A korábbi adóbevallását helyesbítő adózónak az ellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel, a bevallás valamennyi releváns (nem csak a változó) sorát ki kell töltenie. Ebben az esetben a II. részben a „Bevallott időszakban” kell jelölni azon adóév kezdetét és végét, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

II. Bevallási időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az I. pontban foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (II. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában, az I. pontban említettek szerint.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”, „D”, „E”, „F”, „G”, „H”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatósághoz. Az „A”, „D”, „E”, „F”, „G”, „H”-ig terjedő kiegészítő lapok egyikét sem kell kitölteni a következők – rá vonatkozó – egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak,
- b) eva-alanyok,
- c) kata-alanyok,
- d) kisvállalati adóalanyok.

Az „A”-jeli lapot azon adózónak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Idetartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Ki kell tölteni az „A”-jeli lapot annak az adóalanyoknak is, akinek/amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladja meg és az adóalap egyszerűsített, a nettó árbevétel 80%-ában való megállapítását választja, függetlenül attól, hogy esetlegesen Szt. tv. szerinti átalányadózónak, eva-alanyok, kata-alanyok vagy a kisvállalati adó alanyának minősül.

Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választók közül: a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak, ha a rájuk vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazzák; b) azon eva-alanyok, akik az egyszerűsített vállalkozói adóalapjuk 50%-ában állapítják meg adójukat; c) azon kata-alanyok, akik tételes adóalap szerinti adózást választottak, d) azon kisvállalati adóalanyok, amelyek a kisvállalati adó 1,2-szeresében állapítják meg iparüzési adóalapjukat.

A „B”-jeli betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C”-jeli betétlapot a biztosítókra kell kitölteni.

A „D”-jeli lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E”-jeli lapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteni, amelyek eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen kívánják csökkenteni a nettó árbevételét a helyi iparüzési adóalap kiszámítása során. Nem kell kitölteni az „E”-jeli lapot bármely, egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyok.

Az „F”-jeli kiegészítő lapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap megosztásra kötelezett.

A „G”-jeli lapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van. A „G”-jeli kiegészítő lap a túlfizetésről szóló nyilatkozat tételére és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

A „H”-jeli betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásukat – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánják.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adóalapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás az iparüzési adóalap főszabályától (Htv. 39. § (1) bekezdés) eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyok nyilatkoznia kell.

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2013. adóévben:

- a) a 2013. teljes adóévben a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- b) az egyszerűsített vállalkozói adó alanya,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya,
- d) azon egyéb iparüzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió Ft-ot nem haladja meg,
- e) a kisvállalati adó alanya.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadóalap 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege, de legfeljebb a személyi jövedelemadó törvény szerinti bevétel 80%-a. A b) esetben a vállalkozási szintű iparüzési adóalap az eva-alapjának 50%-a. A c) esetben a tételes adóalap szerinti adózó kata-alany iparüzési adóalapja székhely, illetve telephely településenként 2,5–2,5 millió forint. A d) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorozt összege). Az e) esetben az adó alapja a kisvállalati adó alapjának 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege.

Az egyszerűsített adóalap-meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–5. sorokat, valamint a fentebb említett a)–c) és e) esetben (átalányadózó, eva-alany, tételes adóalap szerinti adózó kata-alany, kisvállalati adó alanya esetén) az „A” és „E”-jeli kiegészítő lapokat. A tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyok a VII. 1. sorát sem kell kitölteni.

A VII. 1. sorban kell feltüntetni:

- a) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó átalányadózó esetén az átalányadó alapját, a VII. 6. sorban pedig az átalányadó 1,2-szeresített összegét, azaz az iparüzési adó alapját;
- b) az eva-alanya esetén az eva-alapját a VII. 6. sorban pedig az eva-alap felét, azaz az iparüzési adó alapját;
- c) az iparüzési adóban tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyok az 1. sort üresen kell hagynia, míg a VII. 6. sorban székhelye és valamennyi telephelye után 2,5 millió forintot, illetve, ha valamely székhely, telephely szerinti önkormányzat illetékességi

- területén az adókötelezettsége nem állt fenn a teljes évben (pl. telephelynyitás, telephely megszüntetése, székhelyáthelyezés miatt), akkor az adott település esetén a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő együttes összeg;
- d) a nettó árbevétel 80%-ában való egyszerűsített adóalap-megállapítást választó bármely vállalkozó esetén az „A” jelű betétlapot levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét, a VII. 6. pont alatt pedig a nettó árbevétel 80%-ának, azaz az adóalapnak az összegét;
- e) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kisvállalati adó alanyának a kisvállalati adó alapjának összegét, a VII. 6. sorban pedig ennek 1,2-szeresét, azaz az iparüzési adó alapját.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevételelemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak ezt a sort a VI. pontban leírtak szerint kell kitölteni, azaz, hogy az „A” jelű betétlapot csak annak a vállalkozásnak kell kitölteni, akinek nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió forintot nem haladja meg és a nettó árbevétel 80%-ában (egyszerűsítetten) kívánja megállapítani az iparüzési adó alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható eladott áruk beszerzési értékeinek (elábé) és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét. A levonható összeg levezetését az „E” jelű betétlap tartalmazza, ezért azt – ha van ilyen jogcímen levonható tétel – mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű laphoz írt útmutató tartalmazza.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét (Htv. 52. § 32. pont). Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy az adott ráfordítást a vállalkozó nem közvetített szolgáltatásként vagy elábéként vagy anyagköltségeként számolta el. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybevett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használt fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem ádósvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékekkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha az a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont szerint anyagköltségeként, illetve 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, a Htv. 52. §-ának 37. pontja szerint. Az anyagköltség a számviteli törvény szerinti (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetén a tárgyéven anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-, segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszerűsített vállalkozó vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett letári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett letári zárókészlet értékével. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltségeként elszámolt – bekerülési értékével, továbbá az azalattal, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékéért, 52. § 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként vagy 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautat a társasági és az osztalékadóról szóló törvényre. Ezerint az elaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 4. §-a 32. pontja szerint saját tevékenységi körben megvalósított K+F tevékenység közvetlen költsége.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, a 4. sorban és az 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét eléri vagy meghaladja a 2. sor, a 3. sor, a 4. sor, és az 5. sor számadatainak együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben a sorban a 9. sorba, a 10. sorba, a 11. sorba és a 12. sorba, 13. sorba, 14. sorba valamint a 17. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű kiegészítő lap III. részét kell kitöltenie, akkor ezen sor értéke a (az „E” jelű kiegészítő lap III. pontja alatt kiszámított) III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg!

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak, b) eva-alanyának, c) tételes adóalap szerinti adózó katasztrófának, d) 8 millió forint adóévi – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva a 8 millió forint időarányos részét el nem érő – nettó árbevételét meg nem haladó árbevételű vállalkozónak, e) kisvállalati adóalanyának a sor értékét a VI. pontban említettek szerint kell kitölteni.

Ha a kiszámított vállalkozások tételes adójának alanya a helyi iparüzési adóban tételes adóalap szerinti (egyszerűsített) adózási módot választott és bevallásbenyújtásra kötelezett vagy bevallást nyújt be (lásd I. 2. és 9. pontokhoz írtakat), akkor itt kell feltüntetni az adóévi adó alapjának összegét, esetében az 1–5. sorokat nem kell kitölteni.

7. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhöz képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/1 fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az évi létszámnövekmény 5,36 fő, akkor 5,36 x 1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentést vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Utmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegy pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

8. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

9. sor: A mentességgel korrigált Htv. szerinti – vállalkozási szintű – adóalap sorban a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, valamint a foglalkoztatás csökkenéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyen kívül legalább egy településen telephelyt tart fenn), akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között.

10. sor: Itt kell feltüntetni a 9. sorban szereplő vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – települési szintű adóalapot. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, illetve a megosztással érintett településre 0 forint adóalaprészt nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terhelő adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 9. sorban szereplő összeggel.

11. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot meg nem haladó vállalkozások számára adóalap-mentességet fogalmazhat meg (lehet, hogy a mentesség csak kisebb adóalapösszeget, például 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – adóalap-mentesség összegét, amely az önkormányzat rendeletében a települési adóalap összegét csökkenti. Ha az önkormányzat ilyen mentességi szabályt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell, nem lehet jelölni.

12. sor: Ez a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (10. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (11. sor). Abban az esetben ha a 11. sor összege eléri vagy meghaladja a 10. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni. Ekkor a 13. sorba és a 17. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

13. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti adóévi adómenték alapulvételével.

14. sor: Az önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft adóalapot meg nem haladó vállalkozókat (az adókedvezményt az adóévi 0–100% között) fejezheti ki az önkormányzati rendelet, amely lehet akár 100% is). Az adócsökkentő kedvezményt összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell jelölni.

15. sor: A helyi adótvény szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például, ha az adózó adóévben 200 000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt csak a 13. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 18. sorban kell szerepeltetni.

16. sor: A helyi adókról szóló törvény – 2013. július 1-jével beiktatott – 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autópályák és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj (a továbbiakban: útdíj) 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt e-útdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparüzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatja le. Tehát az e-útdíj 7,5%-a az adóalap-megosztás arányában vonható le. Ha az e-útdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát az e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó e-összegét kell szerepeltetni. Abban az esetben, ha az e-útdíj 7,5%-ának településre jutó része több, mint a 13. sorban szereplő összeg és a 15. sorban szereplő összeg különbözte, akkor e sorban legfeljebb e különbözet összegét lehet feltüntetni.

17. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles adóalapra vetített adó összegéből (13. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímen csökkentő tételeket (a 14–16. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adott csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

[A bevallási nyomtatvány már nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzforgalmi adatokat (megfizetett előleget, előleglegeltetés összegét). Tekintettel arra, hogy ezen pénzforgalmi adatok mind az adózó, mind az adóhatóság nyilvántartásában rendelkezésre állnak]

18. sorban itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 15. sorban feltüntetett összeggel, ha a 13. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

19. sor A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. foglalmának megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalaprészt vonható le a teljes adóalapból.

20. sor Itt kell feltüntetni a vállalkozás által (2013. július 1-jétől az adóév végéig) költségként, ráfordításként elszámolt e-ütdíj összegének 7,5%-át.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítani az adóelőleget az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Az adóelőleget is természetesen önadózással kell megfizetni. Az így bevallott előleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Idetartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, ideértve azt a vállalkozást is, akinek/amelynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapjának egyszerűsített megállapításának módját választotta.

Nem kell kitölteni az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adómegállapítást választóknak:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak,
- b) azon eva-alanyoknak, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50%-ában állapítja meg adóját,
- c) azon kata-alanyoknak, aki tételes adóalap szerinti adózást választott,
- d) a kisvállalati adóalanyoknak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel.

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és a 9. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek biztosítónak minősülnek. A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

1. Előlegfizetés időszaka

Az előlegfizetés időszaka a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén 2014. július 1-től 2015. június 30-ig tart, ebben az adózói körben ezt a két időpontot kell beírni az 1. sorba. A naptári évtől eltérő üzleti éves adózók esetén az előlegfizetési időszak a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Ezen adózóknak az így meghatározott időpontokat kell beírni a bevallás ezen sorába. Az előlegfizetés időszaka tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át.

2. Első előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

Az első előlegfizetés esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja, a naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén 2014. szeptember 15. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Ebben a sorba a VII. 17. sorban feltüntetett összeg és a 2014. március 15-én (naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának utolsó napján) esedékes (bevallott) előlegösszeg különbözetét kell írni. Ha 2014. március 15-én nem kellett adóelőleget fizetni, akkor ezen sor összege a VII. 17. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. Ekként a 2014. évben fizetett előlegösszeg a 2013. adóévre bevallott adóval (VII. 17. sor) egyezik meg.

3. Második előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves adózó esetén 2015. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózó csoport esetében, amellyel, hogy az adóelőleget is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 17. sorban szereplő adóösszeg (a 2013. évi adó) fele.

tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében a tevékenység végzésével (terméktérítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott – általános forgalmi adó nélküli – ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számviteli törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe).

3. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjnak minősülő a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészi vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak a használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.

4. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó összegét.

6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszámítási díjat nem terhelő iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorba a felszámítási díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

2–9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a helyi adótörvény 52. § 22. pont b) alpontja – pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt előbbé teljes összege nettó árbevétel csökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2 sorban már nem csökkenthető – alapján kell meghatározni.

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

2–6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ezt a kiegészítő lapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, amelynél van eladott áruk beszerzési értéke (elábé) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie ezt a lapot annak a vállalkozásnak, aki az iparüzési adóban az adóalap egyszerűített adóalap-megállapítási módját választotta. E két ráfordításcsökkentéssel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban a 2013. adóévtől együttes összegük csak korlátozottan vonható le a nettó árbevételből. A korlátozás lényege, hogy az árbevétel nagyságától függően a két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti értelemben vett kapcsolatos vállalkozásnak. A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel-csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiakat csökkentheti a nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonható le.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében – a főszabályban foglaltaktól eltérően – az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti exportértékesítés nettó árbevételét vagy a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az elszámolóházi tevékenységet végző szervezetnél, az általa – a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében – vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamos energia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany adatai

A I. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá esik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolatos vállalkozásnak minősülő adóalanyoknak az adó alapját az adóalany kapcsolatos vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteként – figyelemmel a 39. § (4) és (5) bekezdésben foglaltakra – kell megállapítani, azaz, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolatos vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknál kell alkalmazni, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolatos vállalkozásai vonatkozásában. Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolatos vállalkozásnak minősülő és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolatos vállalkozással.

Amennyiben a feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni.

A 2. és a 3. sorban az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az 1. sorban kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszerűes könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerinti alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerinti anyagköltségként, a Htv. 52. § 40. pont szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A 2. sorban kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét.

A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött

szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell töltenie a számlázásból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.)

A 3. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordításrészek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk, saját előállítású termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételét kell elszámolni. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A 4. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordításrészt, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-financezírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével összefüggésben számol el. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

Az 5. sorban kell feltüntetni az 1. sorból az elábé azon ráfordításrészét, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamos energia kapcsán elábéként számolt el.

A 6. sorban kell feltüntetni az elábé és a közvetített szolgáltatások együttes összegének azt a részét, amelyet a Htv. 39. § (4)–(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adat együttes összegét). Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A 7. sor szolgál kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha nem, akkor a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett számadatokkal kell összeadni és itt beírni.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolatos vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint – lényegében csoportszinten, összevontan – kell megállapítani, azaz, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozik az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alól kivételek.

Az 1. sorban kell feltüntetni azt a nettó árbevételösszeget, amely az összevont adóalap-számításra kötelezett (I. pontban említett) kapcsolatos vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevételadatainak összegzeként áll elő.

A 2. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett (I. pontban említett kapcsolatos) vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap számítása során.

A 3. sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett (I. pontban említett kapcsolatos) vállalkozások összesített elábé összegének kimutatására.

A 4. sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett (I. pontban említett kapcsolatos) vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

Az 5. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elábé és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordításrészek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételét kell elszámolni.

A 6. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordításrészt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállapításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-financezírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével összefüggésben számol el.

A 7. sorban kell feltüntetni a 3. sorból az elábé azon ráfordításrészét, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített földgáz és villamosenergia kapcsán elábéként számolt el.

A 8. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett (I. pontban említett kapcsolatos) vállalkozások összes elábéja és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)–(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét).

A 9. sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban) feltüntetett összegék) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegeként áll elő.

A 10. sorban kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elábé és közvetített szolgáltatások együttes összegét.

A 11. sorban kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összeg meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó kiegészítő lap II. 1. sorában kiszámított nettó árbevétel összege/összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (1. sor)) hányados értékével (a hányados 6 tizedesjeggyel kell számítani).

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más, külföldi vagy belföldi településen) van legalább egy telephelye akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Itt kell jelölni az adóévben alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A Htv. 3. számú mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján lehet az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! Tehát az 1. pont vagy a 2. pont vagy a 3. pont mellett négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az a leginkább jellemző, az alábbi korlátok figyelembevételével:

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. 3. számú melléklete 2.1 pontja szerinti (komplex) megosztási mód lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont mellett négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia, akkor az „F” jelű lap III. pont 1., 2., 3., 4. sorait egyaránt ki kell kitölteni.
- A Htv. 3. számú mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell jelölni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű lap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű lap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. 3. számú melléklete 2.3 pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont mellett négyzetbe kell X-et írni.
E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor – a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű lap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4. sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű lap III. pont a 9. és 10. sorait kell még kitölteni!
- A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó a 2013. évben kezdődött adóévre csak a Htv. 3. számú mellékletének 2.4.1. pont szerint oszthatja meg az adó alapját. Ezért ez a vállalkozó – főszabály szerint – csak ide tehet X-et. Ekkor az „F” jelű lap III. pont 11. és 12. sorait kell kitölteni!
- A vezeték nélküli távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. 3. számú melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű lap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű lap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű lapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkoznia az adózónak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű lapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Itt kell nyilatkoznia az adózónak a túlfizetés összegéről – ha a főlap 17. sorában szereplő adó összege (nyilvántartása szerinti) meghaladja a 2013. évben kezdődött adóévre korábban megfizetett adóelőleg és adóelőleg-kiegészítés összegét –, a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok mellett négyzetbe való jelöléssel.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű lap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor – az adó-

III. Megosztás

Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor a 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték arányos megosztási módszert alkalmazza úgy a 3. és a 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megosztási módszert alkalmazza abban az esetben az 1–4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vitellési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vitellési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vitellési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vitellési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén – ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja – ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő az építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termék, félkész termék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebben a sorba az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

11. sor: A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők – adóév első napján érvényes – számát kell ebbe a sorba beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorban azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatási hely-számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezetékes távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetni az utólag fizetett díjú vezetékes távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizető számot kell itt feltüntetni, amelyik – az előfizető számlázási címe alapján – az adott településre jut

A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzési adó fizetésére, más adóiban vagy más adóhatóságnál fennálló köztartozás kiegészítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása.

Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetés összegét a későbbi esedékes adótarozásra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvzetendő összegek

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.